

Artur Mas: Moció de confiança

Els darrers dies, destacats membres del Govern de CiU que presideix Artur Mas, inclòs ell mateix, han endegat una ofensiva comunicativa amb l'objectiu d'incorporar a ERC i al PSC al Govern, alhora que s'anuncia un canvi de relacions amb el Govern central sobre la base del diàleg i del compromís. Sorprèn que aquesta invitació vagi, immediatament, acompanyada de les advertències de que no hi ha "canvi de rumb". Aleshores per què demanar col·laboració? ¿Per sumar-se dòcilment a un Govern paralitzat i bloquejat? ¿Per ser coartada de més retallades? ¿Per compartir la responsabilitat –i el cost- però no els objectius?

Sembla que no tots a CiU han interpretat de la mateixa forma aquesta ofensiva: per uns no hi ha cap variació en el full de ruta de la legislatura caracteritzada per la consulta. Per d'altres pot haver-hi –fins i tot- canvis importants en el calendari i en les prioritats, com indica la segona autoritat de Catalunya, la presidenta del Parlament, Núria de Gispert (UDC), en suggerir la possibilitat d'ajornar la consulta a la superació de la greu crisi econòmica i social, subratllant quines haurien de ser les prioritats. Declaracions que han estat convenientment replicades per Josep Rull, secretari d'organització de CDC.

Totes aquestes declaracions, a les que cal sumar les de Josep Antoni Duran i Lleida, persegueixen externalitzar la responsabilitat de la paràlisi actual del Govern a la resta de forces polítiques. Començant per ERC, a qui se li retreu la "falta de valentia" i seguint pel PSC a qui se li exigeix "responsabilitat i solidaritat".

Totes aquestes posicions deixen en evidència, un cop més, la incapacitat del President Mas per saber on va, com i amb qui. Però quin és l'autèntic objectiu d'aquesta ofensiva? Ens trobem davant l'enèsima cortina de fum de CiU? Es tracta de parlar d'un tema per, precisament, no abordar-lo? Pot Artur Mas demanar recolzament i solidaritat sense acceptar ni un gram de responsabilitat en la situació actual? Sense autocrítica no hi ha sinceritat en el plantejament. I sense canvi de rumb, no hi ha credibilitat.

Qui no ha estat capaç, no tan sols de liderar sinó fins i tot de celebrar una cimera anticrisi, serà capaç de sumar suports per un govern d'àmplia majoria?. I més, després d'haver acusat als altres de la seva "frivolitat" en presentar propostes per aquella cimera, acusant-los amb això d'impedir el seu èxit. Un mal precedent per les exigències del moment actual.

Artur Mas té una oportunitat per passar del *marketing* polític a la responsabilitat política: presentar una moció de

confiança. Si ho fa podrem discutir, en seu parlamentària, i no als faristols de Govern, als estudis de ràdio, als platós de televisió, o a les pàgines de premsa, les autèntiques motivacions, els possibles camins i les necessàries aliances per servir Catalunya i els seus ciutadans en aquest moment crític. Si no ho fa, molts pensarem que es tracta del nou joc de mans, de l'orquestrada coreografia de declaracions, de la calculada ambigüitat política per guanyar temps i pretendre obtenir rèdits a baix cost i màxim benefici.

Si Artur Mas vol més suports (ja té un acord amb ERC) que els demani al Parlament. Entrar al Govern, o un acord de legislatura, és quelcom massa seriós per anar subhastant-ho als mitjans. Menys declaracions i més compromisos. President, busqui'ls al Parlament. Faci una oferta, capaç de sumar, almenys a ERC, PSC i també a ICV-EUiA (els mateixos que van votar fa uns dies una significativa resolució conjunta). I si no n'és capaç, no culpi als altres del seu fracàs. Potser, començar reconeixent que s'ha equivocat en alguna cosa, l'ajudaria a ser creïble. Faci-ho al Parlament.